

Sygn. akt XVII AmE 6/07

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 11 czerwca 2007r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: asystent sędziego Adam Zaborski

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2007r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania Hanny L

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego Wspólnoty Mieszkaniowej „S

” w G

o wstrzymanie dostaw ciepła

na skutek odwołania Hanny L

od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji

Energetyki z dnia 23 listopada 2006 roku Nr OGD-5110-10(21)/2006/BK

Oddala odwołanie.

SSO Bogdan Gierzyński

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 listopada 2006 roku Nr OGD-5110-10(21)/2006/BK pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosku zainteresowanego – Wspólnoty Mieszkaniowej „S” w G w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw ciepła przez powódkę - Hannę L prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „H” z siedzibą w G do budynków zainteresowanego, położonych przy ul. w G postanowił, że wstrzymanie dostaw ciepła w dniu 28 czerwca 2006 roku przez powódkę do budynków zainteresowanego, położonych przy ul. w G, było nieuzasadnione.

W ocenie pozwanego, rozstrzygając niniejszy spór należało rozważyć, czy powódka miała podstawy prawne i faktyczne do wstrzymania dostaw ciepła na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej do budynków zainteresowanego.

W opinii pozwanego, z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie wynika, że w dniu wstrzymania dostaw ciepła, tj. w dniu 28 czerwca 2006 roku obowiązywała między zainteresowanym a powódką umowa na dostawę energii cieplnej zawarta w dniu 5 czerwca 2003 roku. Powyższa umowa została wypowiedziana przez zainteresowanego w dniu 30 maja 2006 roku, z terminem jej rozwiązania w dniu 1 września 2006 roku. Tym samym, zdaniem pozwanego, w dniu wstrzymania dostaw ciepła obowiązywała jeszcze w/w umowa.

Jak wskazał pozwany, w umowie tej w § 6 pkt a) określono, że Dostawca ma prawo wstrzymać lub ograniczyć dostawę energii cieplnej natychmiast w przypadku awarii systemu grzewczego. Ponadto w § 2 ust. 4 załącznika nr 2 do Umowy „Warunki techniczne-standardy jakościowe obsługi klientów” określono, że wstrzymanie dostawy ciepła może nastąpić w przypadku, gdy wystąpi awaria w źródle lub sieci ciepłowniczej, a nie ma innych możliwości dostarczania ciepła do odbiorców.

W ocenie pozwanego, z akt sprawy wynika, że powódka wstrzymując dostawę ciepła na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej w dniu 28 czerwca 2006 roku poinformowała zainteresowanego, że przyczyną wstrzymania była awaria gazociągu.

W opinii pozwanego, gdyby faktycznie w tym dniu nastąpiła awaria gazociągu, powódka zgodnie z obowiązującymi przepisami miała obowiązek niezwłocznie usunąć przyczynę awarii. Natomiast, jak wynika z pisma z dnia 28 czerwca 2006 roku powódka nie zamierzała kontynuować dostaw ciepła do budynków zainteresowanego do czasu rozwiązania umowy tj. do dnia 31 sierpnia 2006 roku. Tym samym, w opinii pozwanego, nie znajduje uzasadnienia twierdzenie Pełnomocnika powódki, który wskazał, że awaria kotłowni polegała na rozszczelnieniu wewnętrznej instalacji gazowej w kotłowni.

W ocenie pozwanego, gdyby faktycznie miało miejsce rozszczelnienie wewnętrznej instalacji odbiorczej, o powyższym powódka powinna poinformować Spółkę.

Zatem, zdaniem pozwanego, w przypadku, gdyby faktycznie wystąpiła awaria gazociągu, czy też rozszczelnienie wewnętrznej instalacji odbiorczej, wówczas należałoby natychmiast usunąć jej skutki, stosownie do § 14 pkt 1 rozporządzenia przyłączeniowego. Z kolei przerwa w dostawie ciepła trwała ponad 10 dni.

Pozwany wskazał, że z pism powódki adresowanych do Spółki jasno wynika, że posiadała ona zaległości w zapłacie należności za dostarczone paliwo gazowe i uregulowała je dopiero w dniu 6 lipca 2006 roku, co spowodowało, że Spółka w dniu 10 lipca 2006 roku wznowiła dostawy paliwa gazowego.

Pozwany uznał zatem, że wstrzymanie dostaw ciepła na potrzeby przygotowania ciepłej wody nastąpiło w wyniku nieuregulowania przez powódkę należności za dostarczone paliwo gazowe. Natomiast brak paliwa gazowego uniemożliwił pracę kotłowni, warunkującą dostawę ciepłej wody do budynków zainteresowanego. Tym samym w dniu 28 czerwca 2006 roku nie nastąpiła awaria gazociągu, ani nie nastąpiło rozszczelnienie instalacji gazowej, a wstrzymanie dostawy paliwa gazowego związane było z nieuregulowaniem przez powódkę należności za jego dostawę, co w konsekwencji spowodowało wstrzymanie dostaw ciepła na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej do budynków zainteresowanego.

Pozwany jest zdania, że w przedmiotowej sprawie należy mieć na uwadze również fakt, że zainteresowany, na mocy zawartej umowy, terminowo uiszczał należności do dostarczonego ciepła. Oznacza to, że powódka otrzymywała od zainteresowanego na bieżąco zapłatę za dostarczone ciepło, tym samym powinna posiadać środki pieniężne, niezbędne do uregulowania należności za dostarczone paliwo gazowe.

Pozwany podniósł, że zgodnie z obowiązującą wówczas umową, powódka powinna dostarczać zainteresowanemu ciepło na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej zarówno w sezonie grzewczym jak i po jego zakończeniu. Tym bardziej, że przepisy ustawy - Prawo energetyczne nie rozróżniają dostarczania ciepła oddzielnie na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej.

Pozwany stwierdził, że faktyczną przyczyną wstrzymania dostaw ciepła na potrzeby przygotowania ciepłej wody użytkowej był brak dostaw paliwa gazowego do kotłowni powódki przez F Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o., z uwagi na nieuregulowanie należności za jego dostawę. Tym samym powódka nie miała podstaw do wstrzymania dostaw ciepła na podstawie przepisów ustawy - Prawo energetyczne, albowiem nie zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3 a ustawy - Prawo energetyczne. Poza tym, zdaniem pozwanego, nie miała ona podstaw do wstrzymania dostaw z uwagi na awarię, albowiem faktycznie awaria ta nie miała miejsca.

W ocenie pozwanego, powódka nie zachowała należytej staranności w realizacji obowiązków wynikających w szczególności z przepisów rozporządzenia przyłączeniowego. Natomiast jako profesjonalista, powinna ona, zdaniem pozwanego, prowadzić działalność gospodarczą z należyłą starannością, tj. przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Z powyższych względów pozwany uznał, że wstrzymanie dostaw ciepła do budynków zainteresowanego było nieuzasadnione.

Pozwany, odnosząc się do wniosku pełnomocnika powódki o umorzenie postępowania administracyjnego jako bezprzedmiotowego podkreślił, że nie znalazł podstaw do umorzenia postępowania.

W opinii pozwanego, umowa na dostawę energii cieplnej z dnia 5 czerwca 2003 roku została zawarta między stronami: zainteresowanego, reprezentowanego przez zarząd a powódką. Przepisy rozporządzenia przyłączeniowego określają obowiązki stron umowy sprzedaży ciepła. Natomiast stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w sprawach spornych dotyczących m.in. nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes URE na wniosek strony. Tym samym, zdaniem pozwanego, zainteresowanemu jako stronie zawartej „umowy na dostawę energii cieplnej” w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostaw ciepła przez drugą stronę umowy –

powódkę, przysługiwało prawo złożenia wniosku o rozstrzygnięcie sporu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Od powyższej Decyzji powódka wniosła odwołanie domagając się jej uchylenia w całości i umorzenia postępowania, wyglądnie oddalenia wniosku zainteresowanego.

Zaskarżonej Decyzji powódka zarzuciła:

1. istotne naruszenie norm prawa procesowego regulujących postępowanie dowodowe, w szczególności art. 66666 k.p.a. mające wpływ na treść orzeczenia,
2. błędne ustalenie stanu faktycznego, polegające na przyjęciu, iż jedyną przyczyną wstrzymania dostaw ciepła było wyłączenie gazu przez P. Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o., oraz że podana przez powódkę przyczyna w postaci rozszczelnienia instalacji gazowej była nieprawdziwa,
3. w rezultacie powyższego - naruszenie prawa materialnego przez zastosowanie normy art. 8 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, pomimo braku przesłanek do jej zastosowania,
4. prowadzenie postępowania pomimo braku wniosku uprawnionego podmiotu.

W uzasadnieniu odwołania powódka podniosła, że rozumowanie pozwanego opiera się na błędzie logicznym. W ocenie powódki, z faktu, że miało miejsce wstrzymanie dostaw paliwa nie wynika logicznie w żaden sposób, że nie miała miejsca awaria. W rzeczywistości oba te zdarzenia wystąpiły równolegle.

Powódka podała, że miała okresowe problemy z utrzymaniem płynności finansowej, jednak przez szereg lat obowiązywania umowy nie było z tego powodu wstrzymania dostaw. Stwierdziła przy tym, że co prawda z trudem i nieraz po terminie, jednak regulowała zobowiązania wobec P. Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w taki sposób, że nie dochodziło do przerwy w świadczeniu dostaw ciepła dla odbiorców.

Powódka podniosła, że w czerwcu 2006 roku miała miejsce awaria instalacji gazowej i wobec tego skupiła swój wysiłek na usunięciu awarii, bez czego nie było możliwe podjęcie dostaw. Podała, że dopuściła przy tym do wstrzymania dostawy gazu z pełną świadomością, że na ten moment nie ma to wpływu na możliwość dostaw ciepła, ponieważ dostawy te i tak nie były możliwe. Po zlokalizowaniu miejsca awarii powódka niezwłocznie zapłaciła zaległość, dzięki czemu dostawa gazu została wznowiona, natomiast wyłączenie nie miało wpływu na sytuację odbiorców.

W ocenie powódki, pozwany po ustaleniu, że Spółka wstrzymała dostawę gazu, zaprzestał dalszych kroków w celu pełnego ustalenia stanu faktycznego, do czego był zobowiązany zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej. W szczególności, zdaniem powódki, pozwany pominął całkowicie wyjaśnienie strony dotyczące awarii uznając je za niezgodne z prawdą.

W związku z powyższym powódka wnosi o uzupełnienie materiału dowodowego przez przesłuchanie świadków Ryszarda K. i Pawła R. na okoliczność wystąpienia awarii wewnętrznej instalacji gazowej.

W ocenie powódki, podejście organu stanowi także naruszenie zasady obiektywizmu i równego traktowania stron, bowiem dociekania co do zewnętrznych przyczyn wyłączenia gazu organ podjął z urzędu.

Powódka nie podziela też poglądu pozwanego, jakoby normy § 13 pkt 5 rozporządzenia 13 Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Socjalnej z 6 kwietnia 2004 roku w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci gazowych, ruchu i eksploatacji tych sieci w zw. z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne zobowiązywały ją do informowania P. Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. o awariach wewnętrznej sieci gazowej.

Norma ta, zdaniem powódki, przewiduje jedynie obowiązek niezwłocznego informowania przedsiębiorstwa gazowniczego o zauważonych wadach lub usterkach w układzie pomiarowym, a także o stwierdzonych zakłóceniach w odbiorze paliwa gazowego.

W opinii powódki, awaria, która nastąpiła w obrębie urządzeń odbiorcy jest jego problemem a w przedmiotowym przypadku nie występował stan bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia lub środowiska. Powódka jest zdania, że wystarczającym sposobem reakcji było zamknięcie dopływu paliwa do dalszych części instalacji wewnętrznej.

Powódka podniosła, że ze sformułowania „istnieje możliwość, że naprawa nie będzie miała żadnych podstaw ekonomicznych” nie wynika że przedsiębiorca nie zamierzał kontynuować dostaw ciepła. Oznacza to jedynie, że przedsiębiorcy nie są znane na ten moment przyczyny awarii ani koszty naprawy.

W ocenie powódki, obowiązek strony zapewnienia nieprzerwanych dostaw ciepła nie może być traktowany jako bezwzględny, obciążający przedsiębiorcę w sposób absolutny i niezależny od racjonalnych kryteriów ekonomicznych.

W szczególności, zdaniem powódki, nie można wymagać od przedsiębiorcy wypełnienia tego obowiązku nawet kosztem poniesienia wydatków niemożliwych do odzyskania, co mogłoby prowadzić firmę do upadłości.

Powódka podniosła, że w takich okolicznościach zasadnym byłoby odwołanie się do klauzuli rebus sic stantibus.

Powódka stanęła na stanowisku, że uznanie wstrzymania dostaw ciepła za nieuzasadnione jest błędne i przedmiotowa Decyzja powinna być uchylona.

Powódka nie podziela stanowiska, że w art. 8 ustawy – Prawo energetyczne jest mowa o stronie umowy, bowiem oczywistym jest, że chodzi o stronę postępowania sensu largo. Natomiast wspólnota mieszkaniowa nie jest osobą fizyczną ani osobą prawną a jedynie pewnym sposobem, organizacji zbiorowości właścicieli lokali. Wspólnota mieszkaniowa posiada ograniczoną zdolność prawną i nie stanowi samoistnej jednostki organizacyjnej a zatem nie posiada zdolności występowania w postępowaniu administracyjnym, jako strona. Z tego względu złożony przez zainteresowanego wniosek, zdaniem powódki, był nieskuteczny.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej Decyzji, wniósł o oddalenie odwołania.

Zainteresowany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne w sprawie jest, że powódka - Hanna L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „H...” z siedzibą w G... dostarczała zainteresowanemu – Wspólnocie Mieszkaniowej „S...” w G... ciepło na potrzeby centralnego ogrzewania i podgrzania wody użytkowej na podstawie „umowy na dostawę energii cieplnej” zawartej dnia 5 czerwca 2003 roku (k. 3-8 akt adm.). Dostawa ciepła odbywała się ze źródła ciepła położonego przy ul. ... w G... ..

Pismem z dnia 30 maja 2006 roku zainteresowany poinformował powódkę, że wypowiada zawartą z nią umowę zgodnie z § 2 w/w umowy (k. 9 akt adm.).

W dniu 28 czerwca 2006 roku powódka powiadomiła zainteresowanego, że w dniu 28 czerwca 2006 roku, w związku z awarią gazociągu, wstrzymuje dostawę ciepłej wody do odwołania. Powódka poinformowała przy tym, że istnieje możliwość, iż naprawa gazociągu nie będzie miała żadnych podstaw ekonomicznych oraz zaproponowała wydzierżawienie

zainteresowanemu na miesiące lipiec i sierpień kotłowni olejowej, która dostarczałaby ciepłą wodę (k. 10 akt adm.).

Zainteresowany wystąpił do powódki z żądaniem natychmiastowego wznowienia dostaw ciepłej wody użytkowej, wskazując, że pracownik P. Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w G. poinformował telefonicznie o braku awarii gazociągu, a dostawę paliwa gazowego wstrzymano z powodu braku regulowania należności za jego dostawę przez powódkę (k. 18 akt adm.).

P. Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. w G. w piśmie z dnia 30 czerwca 2006 roku poinformowała zainteresowanego, że nie stwierdziła jakiegokolwiek awarii na sieci gazowej mającej wpływ na dostawę gazu do budynku przy ul. w G. (k. 69 akt adm.).

Natomiast przy piśmie z dnia 25 października 2006 roku (k. 110-113 akt adm.) P. Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. w G. poinformowała, że powódka, mając zawartą ze spółką umowę na dostawę paliwa gazowego do kotłowni przy ul. w G., nie regulowała terminowo należności za dostarczone paliwo gazowe, co było przyczyną wstrzymania dostaw paliwa gazowego do w/w kotłowni w dniu 28 czerwca 2006 roku. Spółka podała przy tym, że powódka w dniu 6 lipca 2006 roku uregulowała należności za dostarczone paliwo gazowe, a w dniu 7 lipca 2006 roku wystąpiła z wnioskiem do Spółki o wznowienie dostaw paliwa gazowego. Dostawa paliwa gazowego została wznowiona z dniem 10 lipca 2006 roku, i z tym dniem rozpoczęto dostawę ciepłej wody użytkowej do budynków zainteresowanego.

Z pism powódki adresowanych do P. Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w G. wynika, że posiadała ona zaległości w zapłacie należności za dostarczone paliwo (k. 112 oraz k. 116-122 akt adm.).

W toku postępowania administracyjnego powódka, w piśmie z dnia 2 października 2006 roku, wyjaśniła, że awaria kotłowni w czerwcu 2006 roku polegała na rozszczelnieniu wewnętrznej instalacji gazowej w kotłowni i nie była spowodowana awarią na sieci dosyłowej (k. 93-94 akt adm.).

Sporna pomiędzy stronami pozostaje jedynie prawna interpretacja powyższych faktów, a w szczególności kwestia, czy powódka miała faktyczne i prawne podstawy wstrzymania dostaw ciepła do budynków zainteresowanego.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy miała odpowiedź na pytanie, czy istniały, określone przepisami prawa, okoliczności uzasadniające dokonanie wstrzymania przez powódkę dostaw ciepła do obiektów zainteresowanego.

W ocenie Sądu, Prezes URE, wydając zaskarżoną Decyzję, słusznie przyjął, iż takie okoliczności nie istniały.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm.) w art. 6 ust. 3 i 3a oraz w art. 6a ust. 3 zawiera wyczerpującą regulację odnośnie uprawnienia przedsiębiorstwa energetycznego do wstrzymania dostaw paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie z tą regulacją, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, lub nastąpił nielegalny pobór paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

Ponadto, możliwość wstrzymania dostaw przez przedsiębiorstwo energetyczne, istnieje także w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Treści wskazany powyżej przepisów ustawy - Prawo energetyczne nie można, w ocenie Sądu, interpretować rozszerzająco, gdyż mają one na celu ochronę odbiorców energii poprzez jednoznaczne sprecyzowanie warunków prowadzących do wstrzymania sprzedaży podstawowego dobra, jakim są paliwa gazowe, energia elektryczna lub ciepło.

Powyzsza regulacja stanowi rezultat świadomego działania racjonalnego ustawodawcy. Ustawodawca, wprowadzając tę szczególną regulację, miał na względzie, że paliwo gazowe, energia elektryczną i ciepło stanowią dobra szczególne, których dostępność ma znaczenie cywilizacyjne. Zasadą jest, więc zapewnienie dostępności tych dóbr. Wstrzymanie dostaw

wynikać, zatem może wyłącznie, gdy istnieje bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, lub gdy odbiór, w wyniku działań odbiorcy, odbywa się w sposób niezgodny z umową, lub też, gdy nie reguluje on należności z tego tytułu.

Na podstawie zebranego w toku postępowania administracyjnego materiału dowodowego, Sąd uznał, że powódka nie miała podstaw do wstrzymania dostaw ciepła do obiektów zainteresowanego na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne.

W ocenie Sądu, bezpośrednią przyczyną wstrzymania przez powódkę dostaw ciepła do budynków zainteresowanego było wstrzymanie przez P Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. w G dostaw paliwa gazowego do kotłowni powódki spowodowane nieuregulowaniem przez powódkę wobec tej Spółki należności za dostarczone paliwo gazowe.

Powyższy fakt potwierdziła bowiem sama powódka, która w piśmie z dnia 6 lipca 2006 roku adresowanym do P Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w G : wskazała, że „w związku z uregulowaniem wszelkich należności za gaz prosimy o uruchomienie dostaw gazu na kotłowni G ul. . W związku z brakiem wody na osiedlu prosimy traktować sprawę jako pilną”.

Wprawdzie powódka podnosi, że przyczyną wstrzymania dostaw ciepła w dniu 28 czerwca 2006 roku była awaria wewnętrznej instalacji gazowej, jednakże z uwagi na to, że nie przedstawiła ona żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska, jej twierdzenia w tym zakresie należało uznać za nieuzasadnione.

Należy zauważyć, że faktu wystąpienia jakiegokolwiek awarii nie potwierdziła P Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. dostarczająca paliwo gazowe do kotłowni, z której dostarczane było ciepło do budynków zainteresowanego. Spółka wskazała natomiast, że w dniu 28 czerwca 2006 roku faktycznie wstrzymała dostawę paliwa gazowego do kotłowni powódki, ale nie z powodu awarii gazociągu, a z powodu niezapłacenia przez powódkę należności za dostarczone paliwo gazowe.

W ocenie Sądu, gdyby faktycznie nastąpiła awaria gazociągu powódka, stosownie do § 14 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 czerwca 2004 roku w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych oraz eksploatacji tych sieci (Dz.U. Nr 167, poz. 1751), miała obowiązek niezwłocznego usunięcia jej przyczyn. Jednakże, z pisma powódki z dnia 28 czerwca 2006 roku wynika, że nie zamierzała ona

kontynuować dostaw ciepła do budynków zainteresowanego do czasu rozwiązania umowy o czym świadczy w szczególności zawarte w w/w piśmie zdanie „proponujemy Państwu wydzierżawienie na miesiące lipiec i sierpień kotłowni olejowej która dostarczy Państwu ciepłą wodę” (k. 10 akt adm.).

Ponadto, należy wskazać na fakt, że dostawy ciepła do budynków zainteresowanego zostały przez powódkę wznowione w dniu 10 lipca 2006 roku a zatem w tym samym dniu, w którym P Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. w G wznowiła dostawy gazu do kotłowni powódki po uregulowaniu przez nią zaległych należności za gaz.

Należy także zauważyć, że P Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. w G w dniu 28 czerwca 2006 roku wstrzymała dostawy gazu do kotłowni powódki wobec nieuregulowania należności za dostarczony gaz. Wobec tego faktu powódka, w ocenie Sądu, nie była w stanie stwierdzić, czy rzeczywiście nastąpiła awaria instalacji gazowej.

Słusznie, w ocenie Sądu, pozwany wskazał, że powódka, z uwagi na fakt wypowiedzenia jej przez zainteresowanego umowy, nie była już zainteresowana dostarczaniem ciepła do obiektów Wspólnoty. Uznać zatem należy, że wstrzymanie przez nią dostaw ciepła w dniu 28 czerwca 2006 roku było świadomym działaniem, natomiast awaria instalacji gazowej była tylko pretekstem do tego, aby te dostawy wstrzymać.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu, bezsprzecznie dowodzą, że przyczyną wstrzymania dostaw ciepła do budynków zainteresowanego nie była awaria gazociągu, czy też awaria wewnętrznej instalacji gazowej, jak wywodzi powódka, lecz wyłącznie fakt wstrzymania przez P Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. w G dostaw paliwa gazowego do kotłowni powódki spowodowane nieuregulowaniem przez nią należności za dostarczone paliwo gazowe.

Odnosząc się natomiast do zarzutów naruszenia art. 7, art. 75, art. 77 i art. 85 k.p.a., to należy je uznać za niezasadne. W ocenie Sądu, pozwany podjął wszelkie niezbędne kroki do dokładnego wyjaśnienia sprawy i w tym celu wyczerpująco zebrał materiał dowodowy. Jak wynika z akt sprawy pozwany zwracał się do stron o wyjaśnienie okoliczności wstrzymania dostaw ciepła w dniu 28 czerwca 2006 roku. Zebrany w toku postępowania administracyjnego materiał dowodowy dał podstawy do wydania zaskarżonej Decyzji, natomiast powódka nie przedstawiła żadnego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego jej twierdzenia.

Również zarzut powódki naruszenia przez organ art. 89 k.p.a. nie zasługuje, zdaniem Sądu, na uwzględnienie. Zgodnie z w/w przepisem organ administracji publicznej jest obowiązany przeprowadzić rozprawę w kilku sytuacjach. A mianowicie, gdy przeprowadzenie rozprawy przyspieszy lub uprości postępowanie, zapewni osiągnięcie celu wychowawczego, zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron, zachodzi potrzeba wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków biegłych w drodze oględzin, wymaga tego przepis prawa. Oznacza to, że wyłącznie do organu prowadzącego postępowanie należy ocena wystąpienia przesłanki uzasadniającej przeprowadzenie rozprawy poza wypadkami, gdy jej przeprowadzenia wymagają przepisy prawa. Natomiast przepisy prawa materialnego, mające zastosowanie w niniejszej sprawie, nie obligują organu do przeprowadzenia rozprawy. Dlatego też, w sytuacji, gdy organ nie dostrzegł potrzeby przeprowadzenia takiej rozprawy, to nie można przyjąć uchybienia procesowego, mającego wpływ na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.

Ponadto należy wskazać, że żadna ze stron toczącego się postępowania nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy w trybie art. 89 k.p.a., natomiast zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

Całkowicie chybiony jest także, zdaniem Sądu, zarzut powódki, że zainteresowany nie posiada zdolności występowania w postępowaniu administracyjnym, jako strona, dlatego też złożony przez niego wniosek o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw ciepła był nieskuteczny.

Stosownie do treści art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (Dz.U. z 2000 roku, Nr 80, poz. 903 z późn. zm.) ogół właścicieli, których lokale wchodzi w skład określonej nieruchomości, tworzy wspólnotę mieszkaniową. Wspólnota mieszkaniowa może nabywać prawa, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana. Jest więc ona tzw. ułomną osobą prawną. Dlatego też, w ocenie Sądu, zdolność udziału wspólnoty mieszkaniowej w postępowaniu administracyjnej wynika z art. 29 k.p.a. (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 1998 roku sygn. akt IV SA 2027/96 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lipca 2004 roku sygn. akt IV SA 2061/02).

Ponadto, stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w sprawach spornych dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes URE na wniosek strony. A zatem zainteresowanemu, jako stronie

łączącej z powódką „umowy na dostawę energii ciepłej” niewątpliwie przysługiwało prawo złożenia wniosku w przedmiocie rozstrzygnięcia przez Prezesa URE sporu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Tym samym zarzut powódki naruszenia przez pozwanego normy art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd nie uwzględnił zgłoszonego przez powódkę wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków Ryszarda K. i Pawła R., gdyż uznał, że dotyczy on faktów nie mających znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał za słuszne stanowisko Prezesa URE wyrażone w zaskarżonej Decyzji, że wstrzymanie przez powódkę dostaw ciepła do obiektów zainteresowanego było nieuzasadnione dlatego oddalił wniesione przez nią odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz